

MATERIAŁY BUDOWLANE	NORMA BRANŻOWA	BN-75 <hr/> 6761-13
	Materiały ogniotrwałe Dolomit prażony	Zamiast BN-69/6761-13
		Grupa katalogowa VIII 20

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest dolomit prażony stosowany w hutnictwie stali jako materiał ogniotrwały do budowy i konserwacji pieców stalowniczych martenowskich, elektrycznych oraz konwertorów.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Dolomit prażony gatunku DMS jest stosowany do budowy i konserwacji martenowskich i elektrycznych pieców stalowniczych, dolomit gatunku DKS - do budowy i konserwacji konwertorów.

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Gatunki. Zależnie od zastosowania rozróżnia się dwa gatunki dolomitu prażonego oznaczone symbolami: DMS i DKS.

2.2. Odmiiany. Zależnie od składu chemicznego w gatunku DMS rozróżnia się dwie odmiany oznaczone cyframi: 1 i 2.

2.3. Uziarnienie. Dolomit prażony produkuje się w dwóch uziarnieniach: I i II.

2.4. Przykład oznaczenia dolomitu prażonego gatunku DMS, odmiany I uziarnienia I:

DOLOMIT PRAŻONY DMS1-I BN-75/6761-13

Zgłoszona przez Instytut Materiałów Ogniotrwałych
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych
dnia 3 grudnia 1975 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji
od dnia 1 października 1976 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 7/1976 poz. 23)

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Skład chemiczny dolomitu prażonego podano w tabl. 1.

Tablica 1

Wymagania	Gatunek			Metody badań wg ⁴⁾
	DMS1	DMS2	DKS	
Strata prażenia, %, max ^{1), 3)}	2,5	2,5 ²⁾	1	PN-68/ H-04156
Zawartość MgO, %, min	30	27	34	
Zawartość SiO ₂ , %, max ¹⁾	3,5	5,3	2,5	
Zawartość Al ₂ O ₃ + Fe ₂ O ₃ , %, max	7,0	12,0	4,5	
w tym Fe ₂ O ₃ , %, max	6,0	10,5	3,5	PN-64/ H-04185
Gęstość pozorna, g/cm ³ , min	-	-	2,9	
Porowatość otwarta, %, max	-	-	10	

¹⁾ Dla uziarnienia II dopuszcza się stratę prażenia max 5% i zawartość SiO₂ max 6%.

²⁾ Dla dolomitu prażonego z Tarnogórskich Zakładów Dolomitowych dopuszcza się stratę prażenia max 3%.

³⁾ Oznaczenie strat po prażeniu należy wykonać w ciągu 3 dni od daty wysyłki partii i nie później niż 24 godz po otrzymaniu partii przez odbiorcę.

⁴⁾ Do badań rozjemczych należy stosować metody analizy chemicznej podane w tabl. 1, do bieżącej kontroli mogą być stosowane inne metody o nie mniejszej dokładności.

3.2. Uziarnienie dolomitu prażonego podano w tabl. 2.

Tablica 2

Uziarnienie	Wymiary ziarn mm	Zawartość podziarna %, max	Zawartość nadziarna %, max	Metody badań wg
I	2 ÷ 20	5	5	3.5
II	0 ÷ 2	-	10	

3.3. Zanieczyszczenia dolomitu prażonego niespalonym koksem i materiałami ogniotrwałymi z obmurza pieców nie powinny przekraczać 2%.

3.4. Sprawdzenie zawartości zanieczyszczeń. Średnią próbkę o masie 5 kg rozłożyć na płycie szklanej i ręcznie wybrać zanieczyszczenia. Wybrane zanieczyszczenia zważyć i określić procentowy stosunek ich masy do masy badanej próbki.

3.5. Sprawdzenie uziarnienia. Sprawdzenie zawartości podziarna i nadziarna należy przeprowadzić przez przesianie próbki ogólnej, pobranej zgodnie z PN-71/H-12004, przez sito o średnicy oczka 2 lub 20 mm i określenie stosunku procentowego ziarn, które w przypadku podziarna przeszły przez sito, a w przypadku nadziarna pozostały na sicie, do masy pobranej próbki.

3.6. Wielkość partii, liczba i sposób pobierania próbek - wg PN-71/H-12004.

3.7. Ocena partii. Partię należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli badania wg tabl. 1 i 2 oraz 3.3 dadzą wynik dodatni.

W przypadku ujemnego wyniku któregokolwiek z badań należy przygotować dodatkowo dwie próbki laboratoryjne i powtórnie przeprowadzić badania. Jeżeli powtórnie badania dadzą wyniki pozytywne, partię należy uznać za zgodną z wymaganiami normy.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Dolomit prażony w uziarnieniu I dostarcza się luzem bez opakowania. Dolomit w uziarnieniu II dostarcza się w workach papierowych lub za zgodą zamawiającego luzem bez opakowania.

4.2. Przechowywanie. Dolomit prażony należy przechowywać w pomieszczeniach suchych zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi.

4.3. Transport. Dolomit prażony przewozi się w wagonach lub innych środkach transportowych krytych, zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę - Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-69/6761-13

- a) połączono BN-69/6761-13, ZN-72/0612-49 i ZN-72/ZPCem-12 i tytuł normy "Dołomit spieczony" zgodnie z SWW zmieniono na "Dolomit prażony",
- b) liczbę gatunków ograniczono do trzech,
- c) symbole gatunków DMS1 i DKS pozostawiono bez zmiany, natomiast gatunki DMS2, DMS3 i produkowany bez symbolu wg ZN-72/ZPCem-12 połączono oznaczając symbolem DMS2,
- d) w gatunku DMS1 podwyższono stratę prażenia i zawartość $Al_2O_3 + Fe_2O_3$,
- e) w gatunku DKS określono gęstość pozorną i porowatość otwartą,
- f) wyeliminowano uziarnienie kawałkowe k, pozostawiono dwa uziarnienia, zmieniając ich oznaczenia "ziarnisty z" na I i "miałki m" na II,
- g) ujednoczono zawartość nadziarna i podziarna.

3. Dotychczasowe normy. Obowiązujące dotychczas ZN-72/0612-49, ZN-72/ZPCem-12 zostają unieważnione z dniem 1 października 1976 r.

4. Normy związane

PN-71/H-12004 Materiały ogniotrwałe. Pobieranie i przygotowanie próbek z surowców, mlew i mas

Pozostałe normy związane podane w tabl. 1 i 2.

5. Normy zagraniczne

ZSRR ГОСТ 10389-63 Доломит обожженный металлургический